

— kā prettiesisku atcelt apstrīdēto direktīvas noteikumu atbilstoši prasībā iekļautajiem prasījumiem un piespriet atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— turpmāk — konstatēt, ka 2008. gada 22. janvāra spriedums kā 2004. gada 21. jūlijā celtās prasības iznākums izraisa Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta pārkāpumu pārmērīgi ilgās tiesvedības dēļ un jau uz šī pamata prasītājam ir jāpiespriet tiesību aizsardzība.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzību par minēto Pirmās instances tiesas spriedumu pamato ar EKL 230. panta 4. punkta kļūdainu interpretāciju un tiesvedības gaitā pieļautajiem procesuālajiem trūkumiem.

Pirmās instances tiesa prasību esot noraidījusi kā nepamatotu, balstoties uz to, ka apstrīdētais tiesību akts apelācijas sūdzības iesniedzēju neskar tieši un individuāli EKL 230. panta 4. punkta izpratnē.

Šis tiesību uzskats esot tiesiski kļūdainš. Pirmās instances tiesa neesot ievērojusi, ka iekļaušanās intelektuālajā īpašumā pati par sevi izraisot individuālu un tiešu skaršanu, kas novedot pie individuālas un tiešas skaršanas EKL 230. panta 4. punkta izpratnē. Patenta būtība esot tā, ka noteiktam tiesību subjektam tiekot piešķirtas ekskluzīvas laika ziņā ierobežotas tiesības. Šādas tiesības varot piešķirt obligāti tikai vienam tiesību subjektam. Šo tiesību neesot nevienam citam, kādēļ iekļaušanās šajās tiesībās ar Kopienas tiesību aktu nepieciešami izraisot tiešu un individuālu skaršanu.

Pirmās instances tiesas arguments, ka bez apelācijas sūdzības iesniedzējas esot arī citi ceļa nodevas elektronisko sistēmu piedāvātāji, kas, iespējams, tiekot skarti apelācijas sūdzības iesniedzējai līdzīgā veidā un tādējādi tieša un individuāla skaršana nepastāvo, neesot pārliecinošs. Tieša un individuāla skaršana EKL 230. panta 4. punkta izpratnē nevarētu būt izslēgta tādēļ, ka pastāv arī citi apstrīdētā tiesību akta adresāti, ja tiem tomēr nav patenta.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas paziņojuma, no kā izrietot, ka tā esot izstrādājusi ISO-CALM infrasarkanā standartu un par to saņēmusi valsts prēmiju, noraidīšana esot tiesību tikt uzklautam pārkāpums. Visbeidzot, četru gadu tiesvedības termiņu nevarot akceptēt un tas pats par sevi esot smags procesuālais trūkums.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Arbeitsgericht Hamburg (Vācija) 2008. gada 10. aprīļa rīkojumu — Jürgen Römer/Freie und Hansestadt Hamburg

(Lieta C-147/08)

(2008/C 171/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Jürgens Rēmers [Jürgen Römer]

Atbildētāja: Brīvpilsēta un Hanzas pilsēta Hamburga

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Brīvpilsētas un Hanzas pilsētas Hamburgas 1. Ruhegeldgesetz (Pirmais pensiju likums; turpmāk tekstā — "1. RGG") bijušajiem Brīvpilsētas un Hanzas pilsētas Hamburgas darbiniekiem un strādniekiem, kā arī viņu pārdzīvojušajiem ģimenes locekļiem paredzētās pensijas piemaksas ir "maksājumi, ko veic saistībā ar valsts vai līdzīgām sistēmām, tostarp valsts sociālā nodrošinājuma vai sociālās aizsardzības sistēmām", Padomes Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (¹) (turpmāk tekstā — "Direktīva"), 3. panta 3. punkta izpratnē un tāpēc Direktīva 1. RGG regulētajā jomā nav piemērojama?

2. Ja uz iepriekšējo jautājumu tiek atbildēts noliedzoši:

2.1. Vai 1. RGG tiesiskais regulējums, kurā noteikts, ka, aprēķinot pensijas apmēru, tiek nošķirti laulāti pensijas saņēmēji un pārējie, nostādot laulātos pensijas saņēmējus izdevīgākā situācijā nekā pārējos, it īpaši personas, kas ir nodibinājušas viendzimuma partnerību saskaņā ar Vācijas Federatīvās Republikas likumu par partnerības reģistrēšanu, ir "tiesību akti par ģimenes stāvokli un no tā izrietošiem atvieglojumiem" Direktīvas preambulas 22. apsvēruma izpratnē?

2.2. Ja uz iepriekšējo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

Vai tas nozīmē, ka aprakstītajam 1. RGG tiesiskajam regulējumam Direktīva nav piemērojama, lai gan pašā Direktīvā nav ietverti nekādi tās piemērojamības ierobežojumi, kas atbilstu tās preambulas 22. apsvērumam?

3. Ja uz 2.1. vai 2.2. jautājumu tiek atbildēts noliedzoši:

Vai 1. RGG 10. panta 6. punkts, kurā noteikts, ka pensija laulātam pensijas saņēmējam, kas ilglaicīgi nedzīvo atsevišķi no laulātā, tiek aprēķināta atbilstoši pieņemtai nodokļu klasei III/0 (izdevīgāka nodokļu maksātājam), bet pensija pārējiem pensijas saņēmējiem tiek aprēķināta atbilstoši pieņemtai nodokļu klasei I (neizdevīgāka nodokļu maksātājam), tāda pensijas saņēmēja gadījumā, kas ir nodibinājis

partnerību ar sava dzimuma personu un ilglaicīgi nedzīvo atsevišķi no šīs personas, pārkāpj Direktīvas 1. pantu kopā ar 2. pantu un 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu?

4. Ja uz 1. vai 2.2. jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši vai uz 3. jautājumu tiek atbildēts noliedzīgi:

Vai 1. RGG 10. panta 6. punkts, ņemot vērā 3. punktā aprakstīto tiesisko regulējumu vai tā sekas, pārkāpj EKL 141. pantu vai kādu Kopienas tiesību vispārīgo principu?

5. Ja uz 3. vai 4. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

Vai tas nozīmē, ka, kamēr 1. RGG 10. panta 6. punktā nav izdarīti grozījumi, lai novērstu apgalvoto diskrimināciju, arī pensijas saņēmējs, kas nodibinājis partnerību un ilglaicīgi nedzīvo atsevišķi no sava partnera, var prasīt, lai pensijas aprēķinā pret viņu attiektos tāpat kā pret laulātu pensijas saņēmēju, kas ilglaicīgi nedzīvo atsevišķi no sava laulātā? Ja jā un ja Direktīva ir piemērojama, kā arī ja uz 3. jautājumu atbildēts apstiprinoši, vai tas tā ir jau pirms Direktīvas 18. panta pirmajā daļā noteiktā transpozīcijas termiņa beigām?

6. Ja uz 5. jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

Vai tas atbilst Tiesas pamatojumam spriedumā lietā C-262/88 *Barber*, izņemot to, ka vienlīdzīga attieksme pensijas aprēķināšanā ir jānodrošina tikai attiecībā uz to pensijas daļu, ko pensijas saņēmējs ir nopelnījis kopš 1990. gada 17. maija?

(¹) OV L 303, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Hoge Raad der Nederlanden 2008. gada 14. aprīļa rīkojumu — Siebrand BV/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-150/08)

(2008/C 171/27)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Siebrand BV*

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai dzēriens, kurš satur zināmu destilēta spirta daudzumu, bet citādi atbilst KN pozīcijas 2206 definīcijai, ir klasificējams

šajā pozīcijā, ja tas ir raudzēts dzēriens, kuram, pievienojot ūdeni un noteiktas vielas, ir zudusi garša, smarža un/vai izskats, kas raksturīgs dzērienam, kurš ražots no noteikta augļa vai dabīga produkta?

- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, — pēc kāda kritērija ir nosakāms, vai destilēta spirta saturs dēļ dzēriens tomēr ir jāklasificē KN pozīcijā 2208?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spānija) 2008. gada 15. aprīļa rīkojumu — Real Sociedad de Fútbol S.A.D. un Nihat Kahveci/Consejo Superior de Deportes un Real Federación Española de Fútbol

(Lieta C-152/08)

(2008/C 171/28)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Real Sociedad de Fútbol S.A.D.* un *Nihat Kahveci*

Atbildētāji: *Consejo Superior de Deportes* un *Real Federación Española de Fútbol*

Prejudiciālais jautājums

Vai Ankarā 1963. gada 12. septembrī parakstītā un ar EEK Padomes 1963. gada 23. decembra Lēmumu 64/732/EEK noslēgtā EEK un Turcijas asociācijas līguma (¹) 37. pants, kā arī tā 1970. gada 23. novembra Papildprotokols (²) nepieļauj to, ka sporta federācija profesionālam sportistam, kam ir Turcijas valstspiederība un kas ir likumīgi nodarbināts Spānijas futbola klubā, kā tas ir pamata prāvā, piemēro noteikumu, atbilstoši kuram valsts mērogā organizētās sacensībās klubi drīkst izmantot tikai ierobežotu spēlētāju skaitu no trešām valstīm, kas neietilpst Eiropas Ekonomikas zonā?

(¹) Eiropas Ekonomikas Kopienas un Turcijas asociācijas līgums, kas parakstīts Ankarā 1963. gada 12. septembrī un Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes 1963. gada 23. decembra Lēmumu 64/732/EEK (OV 1964, 217, 3685. lpp.).

(²) Papildprotokols, kas parakstīts 1970. gada 23. novembrī Briselē un Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes 1972. gada 19. decembra Regulu (EEK) Nr. 2760/72 (OV L 293, 1. lpp.).